

LOV

om

 Nr. 81.
 30te
 Marts.

Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.*)

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Politimæssig Reglementering af Erhverv ved Utugt ophæves. Mod den, der driver saadant Erhverv, er Politiet berettiget til at skride ind under de Betingelser og paa den Maade, som hjemles ved Lovgivningen om Løsgængereri. Dog skal det Tilhold, som Lov af 3. Marts 1860 § 2 omtaler, kun kunne gives efter forudgaaet Advarsel.

§ 2.

Den, som opfordrer eller indbyder til Utugt paa en saadan Maade eller stiller usædelig Levevis saaledes til Skue, at derved Blufærdigheden krænkes, offentlig Forargelse gives, eller omboende forulempes, straffes med Fængsel eller under skærpende Omstændigheder og i Gentagelsestilfælde med Tvangsarbejde. Under formildende Omstændigheder kan Straffen nedsættes til Bøder.

Samme Straf ifalder den Kvinde, der driver Utugt som Erhverv, naar hun har nogen voksen Mandsperson eller noget umyndigt Barn, som er over to Aar, til Huse hos sig eller modtager Besøg i utugtigt Øjemed af Mandspersoner under 18 Aar.

Lige overfor den, som ikke forhen er straffet eller advaret for noget af de her omhandlede Forhold, kan en af Politimyndigheden tildelt Advarsel træde i Stedet for Straf; dog kan Advarsel ikke tildeles, naar den sigtede forlanger Dom.

§ 3.

Det er forbudt at holde Bordel. Den, som overtræder dette Forbud, straffes med Forbedringshusarbejde eller Tvangsarbejde eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Samme Straf ifalder den, som gør sig skyldig i Rufferi.

De, der for Vindings Skyld tilstede Personer af forskelligt Køn Adgang til deres Boliger for der at øve Utugt, eller som udleje Værelser, ikke til varigt Ophold, men for at give Lejlighed til Utugt, eller som tage Kvinder under 18 Aar, der søge Erhverv ved Utugt, til Huse, straffes med Fængsel eller Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde kan Straffen stige til Forbedringshusarbejde indtil 2 Aar.

*) Udfærdiget gennem Justitsministeriet. Se Rigsdagstidenden for 1905—06: Landst. Tid. Sp. 22, 46—47, 431—52, 492—505, 1148—51; Folket. Tid. Sp. 4687—4728, 5958—6017, 6143—54; Till. A. Sp. 2389—98; Till. B. Sp. 617—24, 1561—68, 1855— ; Till. C. Sp. 679—88, 1361—70, 1371—72. (Jfr. ogsaa Rigsdagstidenden for 1904—05: Landst. Tid. Sp. 27—30, 77—91; Till. A. Sp. 1923—36; Till. B. Sp. 1699—1700).

11te April.

Nr. 81.
30te
Marts.

Det forbydes ved Bekendtgørelse, Skiltning, Udsendelse af Beskrivelser m. m. at henvende sig til Almenheden eller til ukendte eller ubestemte Personer med Tilbud om Salg af Genstande, tjenlige til at forebygge Følger af Samleje. Overtrædelse heraf behandles og straffes efter Reglerne om Overtrædelse af Politivedtægt.

§ 4.

Samme Straf som i den almindelige borgerlige Straffelovs § 181 bestemt kommer til Anvendelse paa den, som under de i bemeldte Paragraf nævnte Forhold har legemlig Omgang med sin Ægtefælle, saafremt denne derved er bleven smittet og inden 1 Aar efter at være kommet til Kundskab herom begærer Tiltale.

Den, der gør sig strafskyldig efter den almindelige borgerlige Straffelovs § 181 eller foranstaaende Bestemmelse, skal desuden, naar Smitteoverførelse til en anden finder Sted, og denne ikke har været vidende om den tilstedeværende Smittefare, ikke alene være pligtig til at erstatte den angrebne de med Helbredelsen forbundne Omkostninger, men ogsaa til at give Erstatning for de ved Sygdommen forvoldte Lidelser og Tab.

§ 5.

Personer, der lide af Kønssygdom, ere, uden Hensyn til, om de have Evne til selv at bekoste deres Helbredelse eller ikke, berettigede til at kræve sig tagne under Kur for offentlig Regning, ligesom de ere pligtige til at underkaste sig en saadan Kur, medmindre de godtgøre, at de have undergivet sig tilbørlig privat Lægebehandling. Ere de angrebne Personers Forhold af den Beskaffenhed, at Sygdommens Overførelse til andre Personer ikke paa nogen betryggende Maade kan forebygges uden ved deres Bortfjærnelse, eller overholde de ikke de dem til Smittens Forebyggelse givne Forskrifter, skulle de indlægges til Kur paa et Sygehus. Spørgsmaal herom bliver i fornødent Fald at afgøre af Amtmændene (i København Politidirektøren) under Paaanke til Justitsministeren, og Forpligtelsens Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsbøder, der paalægges af de nævnte Myndigheder, og hvis dette ikke frugter, ved Fremstilling af Politiet.

De, der nyde fast Fattigunderstøttelse og findes lidende af Kønssygdom, skulle indlægges til Kur paa et Sygehus.

§ 6.

Naar det ved Sygdommens Behandling eller ved dennes Afslutning af Hensyn til Smittefare anses for nødvendigt, at Patienten vedblivende tilses, skal der af Lægen gives denne Paalæg om til bestemte Tider at fremstille sig for ham eller levere ham skriftligt Bevis for, at hans Behandling er overtagen af en anden autoriseret Læge. Blanketter til Brug ved saadant Paalæg kunne faas hos vedkommende Stads- eller Distriktslæge.

Overtræder den vedkommende dette Paalæg, eller vil Lægen ikke behandle ham længer, og han trods Opfordring ikke foreviser skriftligt Bevis for, at hans Behandling er overtagen af en anden Læge, bliver Underretning derom uopholdelig at lægge den paagældende at give Møde i Konsultationslokalet overensstemmende med Bestemmelserne nedenfor i § 13.

§ 7.

Det paahviler enhver Læge, der undersøger eller behandler nogen for Kønssygdom, at gøre denne opmærksom paa Sygdommens Smitteevne og de retslige Følger

Nr. 81. Lov af 30. Marts om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed m. m.

af, at nogen smittes eller udsættes for Smitte, samt særlig at advare vedkommende mod Nr. 81. at indtræde i Ægteskab, saalænge Smittefare er tilstede. Blanketter til Meddelelser ^{30te} Marts. herom kunne faas hos vedkommende Stads- eller Distriktslæge.

§ 8.

Enhver Læge vil i de ugentlige Indberetninger til vedkommende Stads- eller Distriktslæge have udtrykkelig at bevidne, at han har overholdt Bestemmelsen i forrige Paragraf samt at angive, hvor mange Personer han har givet det i § 6 ommeldte Paalæg.

Overtrædelse af Bestemmelserne i §§ 6, 7 og denne Paragrafs 1ste Stykke straffes med Bøder paa indtil 200 Kr. Den, som overfor vedkommende Læge opgiver fejlagtigt Navn, Stilling eller Bopæl, straffes efter Straffelovens § 155.

§ 9.

Et Barn, som er angrebet af Syfilis, maa ikke gives til Opamning ved Brystet af anden Kvinde end dets egen Moder. Ej heller maa nogen Amme, som ved eller formoder, at hun er angrebet af Sygdommen, tage nogen anden Kvindes Barn til Brystet. Forseelser herimod straffes med den i den almindelige borgerlige Straffelovs § 181 bestemte Straf, hvorhos den skyldige, dersom Sygdommen forplantes, ikke alene skal være pligtig til at erstatte de angrebne de med deres Helbredelse forbundne Omkostninger, men ogsaa til at give Erstatning for de ved Sygdommen forvoldte Lidelser og Tab.

Samme Erstatningspligt skal paahvile den, der sætter et Barn i Pleje, som han ved er angrebet af Kønssygdom eller har Grund til at mistænke for at lide af saadan Sygdom, eller som anbringer et for saadan Sygdom mistænkt Barn til Opamning ved Brystet, uden at Plejeforældrene eller Ammen, inden Anbringelsen finder Sted, ere blevne underrettede om, at Barnet er sygt eller mistænkt, og om hvilken Fare for Smitteoverførelse dermed er forbunden. Saadan Anbringelse er ikke tilladt, naar derved andre Børn udsættes for Smittefare; paa Overtrædelse heraf finder Reglen i 1ste Stykke, 2det Punktum, tilsvarende Anvendelse.

Disse Bestemmelser gælde ogsaa for de offentlige Myndigheder, som anbringe Børn i Pleje eller til Opamning.

Et Barn anses som mistænkt for Syfilis, selv om ingen Tegn paa den have vist sig hos det, naar nogen af Forældrene har paadraget sig Syfilis for mindre end syv Aar siden, og der ikke er hengaaet 3 Maaneder efter Fødslen.

§ 10.

Enhver, som sigtes for nogen af de i denne Lovs §§ 1, 2, 4 eller 9, 2det Punktum, eller i almindelig borgerlig Straffelovs § 181 omhandlede Forseelser, kan ved Politiets Foranstaltning med sit udtrykkelige Samtykke undergives Lægeundersøgelse. I Vægringstilfælde bestemmer Retten ved Kendelse, saafremt den finder Sigtelsen tilstrækkelig begrundet, at Undersøgelsen skal finde Sted uden Samtykke.

§ 11.

De i § 10 omhandlede Lægeundersøgelser blive at foretage paa det af Politiet opgivne Sted af vedkommende Stads- eller Distriktslæge eller af en dertil særlig antagen visiterende Læge. Tvungen Undersøgelse skal — medmindre vedkommende udtrykkelig giver Afkald derpaa — foretages af en Læge af den paagældendes eget Køn, Nr. 81. Lov af 30. Marts om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed m. m.

11te April.

Nr. 81. for saa vidt en saadan praktiserer i vedkommende Købstad eller Lægedistrikt eller 30te Marts. dog saa nær derved, at intet Ophold af Betydning derved foraarsages, og er villig til at paatage sig Undersøgelser af denne Art. — Vedkommende Læge nyder herfor enten en aarlig Betaling, som fastsættes af Kommunalbestyrelsen og godkendes af Justitsministeren, eller, dersom en saadan ikke er fastsat og godkendt, en Betaling for hver Undersøgelse, der bestemmes til 4 Kr. for den første Person, der til samme Tid og paa samme Sted undersøges, og til 1 Kr. for hver af de følgende samt eventuelt Befordringsgodtgørelse. Betalingen afholdes i Købstæderne af Byens Kasse, paa Landet af Amtsrepartitionsfonden og paa Bornholm af den for Købstad og Land fælles Amtsfond. For Udstedelsen af et Vidnesbyrd om, hvorvidt paagældende ved Undersøgelsen er funden angreben af Sygdommen, oppebærer Lægen ingen særskilt Betaling.

§ 12.

De offentlige eller visiterende Læger have, foruden at foretage de ommeldte Lægeundersøgelser, tillige, men til anden Tid at undersøge og, om det tiltrænges og kan ske uden Indlæggelse paa Sygehus, at behandle enhver, som lidende af Kønssygdom henvender sig eller henvises til dem. Der maa ikke herfor kræves eller modtages noget Vederlag af Patienten. Med Betalingen af det offentlige forholdes der efter de hidtil gældende Regler.

I København skal der altid findes et tilstrækkeligt Antal visiterende Læger, der daglig til en bestemt Tid skulle give Konsultation i forskellige Dele af Byen efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse.

§ 13.

I ethvert Tilfælde, hvor den offentlige eller visiterende Læge af Hensyn til Smittefare anser det for nødvendigt, vil han ved Afbenyttelsen af dertil bestemte Blanketter have at paalægge vedkommende at give Møde til nærmere bestemte Tider.

Dette Paalægs Efterkommelse kan fremtvinges ved Tvangsbøder, der paalægges af Amtmanden (i København Politidirektøren) under Paaanke til Justitsministeren og, hvis dette ikke frugter, ved Fremstilling af Politiet.

§ 14.

De, som for offentlig Regning ere indlagte i et Sygehus til Behandling for Kønssygdom, maa ikke forlade Sygehuset, før de udskrives af dets Læge. Overtrædelser af denne Bestemmelse straffes med Fængsel paa sædvanlig Fangekost indtil 20 Dage eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned.

§ 15.

Politiet kan forbyde Hotelværter, Gæstgivere og Beværtere at have til Huse Kvinder, som ere straffede efter denne Lovs § 2, samt at benytte saadanne Kvinder til Gæsternes Underholdning eller Opvarning.

Overtrædelse af Forbudet straffes med Bøder indtil 100 Kr., Fængsel paa sædvanlig Fangekost indtil 2 Maaneder eller Tvangsarbejde indtil 3 Maaneder. Er vedmyndigheden tildelt Advarsel træde i Stedet for Straf. Dog kan Advarsel ikke tildeles, naar den sigtede forlanger Dom.

Nr. 81. Lov af 30. Marts om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed m. m.

§ 16.

Ved Anvendelsen af Bestemmelserne om Straf af Fængsel og Forbedringshusarbejde efter denne Lov komme Reglerne i almindelig borgerlig Straffelovs Kapitel 2 samt midlertidig Lov af 1. April 1905 §§ 10—12 til Anvendelse. Sager om de i denne Lovs §§ 2, 6, 2det Stykke, 7, 8, 1ste Stykke, 9, 14 og 15 omhandlede Overtrædelser behandles som offentlige Politisager, dog for lukkede Døre. Idømte Bøder i disse offentlige Politisager tilfalde Politikassen, i København Stadens Kasse.

Nr. 81.
30te
Marts.

§ 17.

Under Udtrykket „Kønssygdom“ i denne Lov indbefattes de i Lægevidenskaben som Syfilis, Gonorrhoea og Ulcus venereum betegnede Sygdomsformer.

§ 18.

Denne Lov træder i Kraft 6 Maaneder efter dens Indførelse i Lovtidenden, dog at Indskrivningen af løsagtige Fruentimmer efter Lov af 10. April 1874 bortfalder straks. Samtidig ophæves Straffelovens §§ 180 og 182 samt Loven af 10. April 1874 om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse, Loven af 1. Marts 1895 om Forandring i og Tillæg til denne Lov, Lov af 11. April 1901 om Tillæg til de to sidstnævnte Love og Lovene af 11. Februar 1863 § 8, sidste Punkt, og 4. Februar 1871 § 2, Litr. c., tillige med alle dertil knyttede Regulativer, Reglementer og Vedtægter, ligesom saadanne Regulativer m. m. ejheller paa Grundlag af den førend Loven af 10. April 1874 gældende Ret kunne sættes i Virksomhed.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 30te Marts 1906.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Alberti.